

היא יצאה לחפש את

חפש

נגבה במספרה, מייבשת את שערה לאחר חפיפה וטיפול, להם נזקקה כדי להיפטר מחולות המידבר שמילאו את ראשה, אחרי מסע ההרפתקאות שעברה בחולות סיני.

אול קסדה

נגבה בתא הנהג של טנק פטון, חבושה קסדת טנקיסט קלופת צבע. "לנהוג בטנק?" היא טווחת: "זה לא יותר קשה מלשבת במספרה."

מזמי הובר היה עייף. כמעט שבוע חלף כבר מיום הכיפורים השחור, ועתה חגה עם יחידתו בטסה מזרחית לתעלה. מאחורי הצעיר החדרתי היו כבר ימים ארוכים של מילחמה מבלבלת, קשה, ללא ארוחות, ללא שינה. משום כך, היה בטוח שהוא הוזה בהקיץ, כאשר נדד מה לו ששמע קול קורא בשמו. היה זה קול שלא יכול היה בשום פנים ואופן להיות שם, בלב המידבר, באמצע המילחמה. היה זה קול שהוא השאיר מאחוריו בארץ, לפני המילחמה.

הוא סבב לאחור, ונכח שאכן טעה. רק איוה חייל קטן, תמוש בעוז, שתקסדה כיסתה כמעט מחצית פרצופו, היה שם. אלא שהחייל היה בתנועה, ולפני שמור טי התעשת, זינק עליו בחיבוק פרוע. "מוטי", קרא החייל בקול נשיי.

"נגבה", נדהם מוטי בקול גברי. מתחת לקסדת הפלדה מכוסת רשת ה" הסוואה המרופטת, נשקף אל מוטי פרצור פה החייכני של חברתו.

בבעיטה

צפונה

רק כשהוא הרגיש אותי בין זרועותיו, הוא הבין שזאת באמת

השאפה הגיועית, שחורת השיער וי לחטט העיניים, הפכה לסנסציה מיי דית בבסיס. אלא שמוטי, אחרי התרג שותו הראשונה, עמד על כך בתוקף ש היא תחזור לאחור. יחידתו עמדה לתמוך להתקדם מערבה.

הגדוד המאוץ

"אני אימצתי אותם, והם אימצו אותי", מסבירה נגבה את הליכי האימוץ ההדדיים בינה לבין גדוד השיריון שבקירבו נחתה — הליכים המשביעים את רצון שני הצדדים, כפי שניתן לראות. בתמונה למטה: נגבה על אחד מגישרי התעלה, מסמנת "וי" בידה.

"אני", חזרה והתחייכה השכול נגבה כך דויד, התל-אביבית בת ה-22 שיצאה אל המידבר, עם פרוץ המילחמה, כדי למי צוא את חברתה.

היא מצאה אותו — ועוד גדוד שלם של שיריונאים.

בשלב ראשון של המהומה, עם פרוץ המילחמה, היו הכל טרודים מכדי לשים לב אל נגבה וחברתה שהצטרפה אליה. השתיים פשוט התקדמו בטרמפים לתוך סיני, תוך שנגבה מנסה לגלות את יחידתו של מוטי. בדרך חטפו שתי הבנות כמה הפגזות, עד שאיזה מפקד הבחין שיש לו בנות בתוך האש, והעיף אותן בבעיטה אדירה חזרה צפונה, כל עוד נפשו בו.

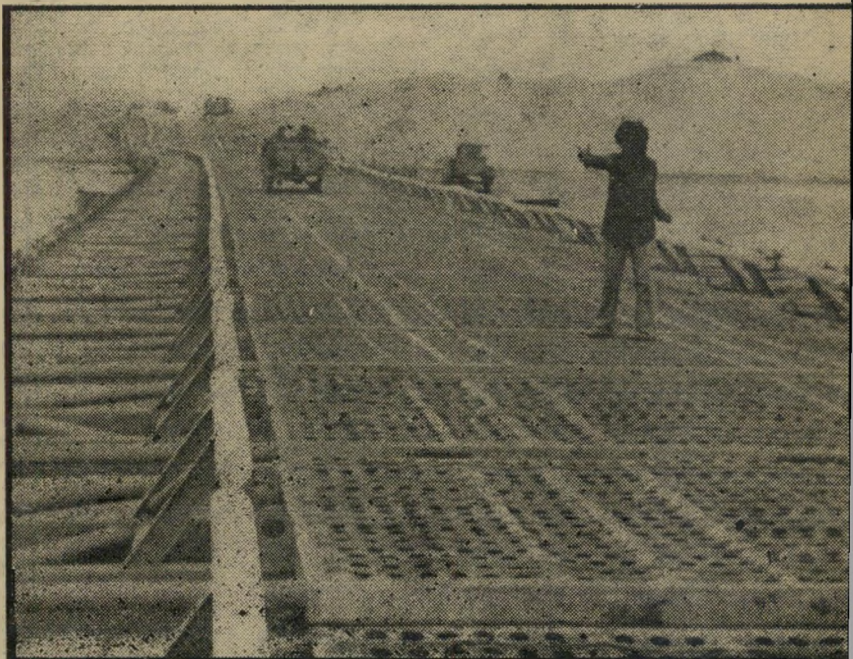
נסיגה

והתקדמות

נגבה לא נרתעה, התחילה את האר דיסיאה שלה מחדש. הפעם, אירגנה לי עצמה בגדי עבודה של צה"ל, קסדה ועווי. בהסוואה זו לא הבחין איש, במהומה ש עדיין נמשכה, כי היא בת.

כך הגיעה עד טסה, איתרה שם את יחידתו של מוטי, נרפחה התקטלת ל לי אחוב-נפשה.

נגבה ודייד במיקלחת משות מים בסיני. מיקלחת כזו, אחו מידבר חציה, שווה כל חן שבעולם. ואכן, מנצלים

מיקלחת